

Biechtstoel

Na zes maanden formeren is er doorbraak. Nou ja, we moeten nog zien. Maar goed, de missie van Remkes is voltooid. Zes maanden van blokkades. Erger dan de A12. Ze werden opgeworpen en opgeheven. Niet alle, want sommigen zetten de hakken in het zand. Verkennen en informeren lijkt een vretende bezigheidstherapie met weinig herstel van vertrouwen. Het schiep duidelijkheid, maar ook afstand. Het riep vragen op en voedde het wantrouwen. De lavastroom van verwijten siste in de kalme oceaan van een voor het grootste deel tevreden samenleving, terwijl gevaarlijke gassen vrijkwamen, onschadelijk voor het klimaat.

Een doorbraak. Hoezo. Remkes zetten negen partijleiders in de biechtstoel en nam hen de biecht af. Wat bezielt je? Het waren korte sessies. De biechtvader kent nu hun geheimen. Hij heeft conclusies getrokken en de doorbraak, de doorstart, is een feit. Nou ja, we moeten nog zien.

Als protestanten hebben wij de biechtstoel afgeschaft. Wij nemen elkaar niet de biecht af. Hooguit de maat. Daar zijn we nog steeds wel goed in. Toch blijkt dat biechten wel wat te hebben. Uiteraard gaat het er niet om dat wij zouden kunnen vergeven, laat staan verzoenen. Dat gesprek één op één, van hart tot hart, heeft wel wat. Het zou zo maar kunnen leiden tot een doorbraak, een doorstart. Nou ja, dat moeten we nog zien.

Een stroperige relatie met kinderen, een gespannen verhouding met je man/vrouw of een troebele band met God? Een persoonlijk en intiem gesprek met die ander kan zorgen voor een doorbraak en een nieuwe start. Een eerlijk verhaal tegenover God zou zo maar kunnen leiden tot rust. Een verzoenend gebaar en verzoenende woorden voor iemand die fouten erkent en verlangt naar verandering kunnen een wending tot stand brengen die ongekend is. We zullen zien.

In het pastoraat binnen de gemeente kennen wij de biechtstoel niet meer. Pastoraat zou toch wel intiemer kunnen, persoonlijker en directer. Als kerk en gemeente zouden wij er mogelijk weer ruimte voor moeten scheppen en als mens zouden wij er mogelijk meer behoefte aan moeten hebben. De verzoening in Christus werkt vergevend. In de navolging van Hem mogen uitdelen als heilseconomen. We zullen het zien.

Dat één op één heeft wat. In de politiek zou het zomaar een keerpunt kunnen zijn. Een doorstart waar we dan ook niet bang voor hoeven te zijn.

Dat één op één heeft wat. In de gemeente zou het zomaar een keerpunt kunnen zijn, na corona, na allerlei ongemak en schuld, na allerlei verwijten en blokkades, na ongeloof en ongerechtigheid. We zullen het zeker zien.

In de Bijbel zijn er keer op keer intieme ontmoetingen als in een biechtstoel. Zacheüs, Thomas, Simon Petrus, de kamerling, een vrouw aan Jezus voeten, de Samaritaanse bij de put. Zo werkt het blijkbaar. Zalige dagen volgden. Er kwam vreugde. We kennen hen niet meer terug. Daarom: niet elkaar de maat, maar de biecht afnemen in Jezus naam. Dan zult u eens wat zien.

Ds. Fré van Roest